

DIARI CATALA

d'Avisos, Notícies i Anuncis

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona 3 Edició vespre 1 pes. mes.

Fira: 1 pes. matí 450 pes. trim.

Pàgina de 20 numerosa 90 centimes

La Deuda de Catalunya

Barcelona: Dimecres 31 de desembre de 1913

Any XXIII núm. 5,262

5 cent.

Redacció i Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entre.
(OPORT DE LA RAMBLA)IMPREMTE:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184Anuncis, esquemes, comunicats i reclams
a preus convencionals. Per a l'edició de
vespre s'admeten publicacions mortuòries fins
a les sis de la tarda. Per a l'edició del matí
fins a les tres de la matinada.

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: St. Silvestre, p. i cf.
Sant de demà: La Circumscritió del Senyor. — Quaranta dies a la iglesia parroquial de St. Paul. — Missa d'expiatori: De 24 de vuit del matí
a 24 de la nit de la tarda. — Demà: A la Sta. Creu del Rosselló. — Cost de l'acte: 100 peses. — Missa de l'abat: 100 peses. — Missa d'avant: 50 peses. — Missa d'afait: 50 peses. — Missa d'absolució: 50 peses. — Missa d'absolució nocturna: 50 peses. — Missa d'absolució dia: 50 peses. — Missa d'absolució nocturna: 50 peses. — Missa d'absolució dia: 50 peses.

J. Marsans Rof i fills
Valors, Cupons, Giros, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

MOSAICHS E. F. ESCOFET & C
Ronda Sant Pere, 8*

"EL HOGAR ESPAÑOL"
SOCIETAT COOPERATIVA DE CRÉDIT HIPOTECARI
Per acord del Consell, a començar del dia 2 del pròxim janyer de 1914, a les hores de 10 del matí, se pagaran els interessos de les imposicions especials corresponents al quart trimestre d'aquest any, tant en la Central, Porta del Sol, 9, Madrid, com en les sucursals, Ronda de Sant Pere, 6, Barcelona, i Méndez Núñez, 18, Sevilla.

Madrid, 27 de desembre de 1913. — El secretari del Consell, Manuel García Bric.

GOMILA FOTOGRAVADORES
PROVENZA, 224-TELÉFONO, 7258
Desear a sus clientes y amigos
un feliz y próspero año nuevo

SANTIAGO GUBERN, ADVOCAT traslladada el seu despach al carrer DIPUTACIÓ, 250, 1.º, 1.º (tocant a la Rambla de Catalunya). Telèfon 3.611

T. Bracóns i Fill Tallers, 74 bis (davant de l'Hospital Militar) | Sociedad de vendas a la Pelayo, 8, interior (junt a la P. Universitat) | menuda. — Panyeria. Drills. Géneros de Punt, Tovallones, Llenceria i Teixits. — Rotells de Panyeria.

FERRER, FISA I ALSINA

GRANS MAGAZENS DE

CRISTALLERIA, PISA I PORCELANA

GRANS TALLERS DE DECORAT

Poseen en coneixement de la seva distingida

clientela, que acaben de rebre de les ca-

ses més importants del país i del estranger,

les últimes novitàs en Cristall, Pisa, Por-

celana i Articles de Fantasia. Immens

assortit en Figures de porcelana i de me-

tall, Bomboneres, Majoliques, propies per a

regals, etc., etc.

Grans existències en vaixelles, jocs de cafè,

de dolços i taceria, en blanc, dàrers models,

decorants a gust del comprador en els seus

TALLERS DE DECORAT

Jocs de cafè i Formes modernes.

tots, Vaixelles de Decorats novetats,

pisa i porcelana Especialitat de la casa.

Jocs de cristalleria de Baccarat, de

Bohemia i del país, en llis, gravat, tallat

i decorat.

Servicio per a Restaurants, Col·legis i

communitats religioses.

Sifons, taps mechanics i accessoris

EXPEDICIONS A PROVINCIES

Vendes a l'engrès i detall: Borrell, 91 al 97-Barcelona

Grans Vins de Burdeus

J. LATRILLE FILS

Demanar-se en els principals

Restaurants, Hotels, Comptades, etc.

Agendas Bailly-Bailliére para 1914

Agenda de Butete	MEMORANDUM DE LA Cuenta diaria	Agenda Culinaria LIBRO DE LA COCINA Una colección de 365 recetas más de 700 recetas.	AGENDA médico-quirúrgica de bolígrafo	Agenda de Balsillo PARA us de Particulares
CONTIENE Diario en blanco para anotaciones de ingresos y gastos, con importantes datos, muy necesarios en oficinas de Banca, Comercio, particulares, etc.	CONTIENE Secuencia especial para anotar visitas; señales; tiempos; gastos e ingresos diarios, y cuanto se necesita para llevar ordenados y sin temor a que se olviden los múltiples asuntos en que se desarrolla la vida moderna.	CONTIENE Explicación de las guías y los menús diarios.— Agenda para anotar al día los gastos de cocinas.	CONTIENE Diario en blanco para las anotaciones más útiles; agenda para los tránsitos del clima y temperatura. Memorandum de terapéutica médica-quirúrgica y obstétrica.— Formulario.— Venenos y contravenenos.— Sección médica, farmacéutica y veterinaria, etc., etc.	Precios En Madrid, 2 pesetas. En Provincias, 0,50 más.
Cuatro ediciones económicas. En Madrid: 1,10, 2 y 3 pesetas. En Provincias, 0,50 más.	Cuatro ediciones completas. En Madrid: 2, 3, 40, 3 y 4 pesetas. En Provincias, 0,50 más.	PRECIOS En Madrid: 2,50 y 3 pesetas. En Provincias, 0,50 más.	PRECIOS En Madrid: 2,00 pesetas. En Provincias, 0,50 más.	PRECIOS En Madrid: 2,00 pesetas. En Provincias, 0,50 más.
CARNET	AGENDA PERPETUA de bolígrafo	PAPEL ANOTACIONES	PRECIOS En Madrid: 2,00 pesetas. En Provincias, 0,50 más.	En Madrid: 2,00 pesetas. En Provincias, 0,50 más.
CONTIENE Diario en blanco para las anotaciones más útiles; agenda para los tránsitos del clima y temperatura. Memorandum de terapéutica médica-quirúrgica y obstétrica.— Formulario.— Venenos y contravenenos.— Sección médica, farmacéutica y veterinaria, etc., etc.	CONTIENE Diario en blanco para las anotaciones más útiles; agenda para los tránsitos del clima y temperatura. Memorandum de terapéutica médica-quirúrgica y obstétrica.— Formulario.— Venenos y contravenenos.— Sección médica, farmacéutica y veterinaria, etc., etc.	CONTIENE Diario en blanco para las anotaciones más útiles; agenda para los tránsitos del clima y temperatura. Memorandum de terapéutica médica-quirúrgica y obstétrica.— Formulario.— Venenos y contravenenos.— Sección médica, farmacéutica y veterinaria, etc., etc.	CONTIENE Diario en blanco para las anotaciones más útiles; agenda para los tránsitos del clima y temperatura. Memorandum de terapéutica médica-quirúrgica y obstétrica.— Formulario.— Venenos y contravenenos.— Sección médica, farmacéutica y veterinaria, etc., etc.	CONTIENE Diario en blanco para las anotaciones más útiles; agenda para los tránsitos del clima y temperatura. Memorandum de terapéutica médica-quirúrgica y obstétrica.— Formulario.— Venenos y contravenenos.— Sección médica, farmacéutica y veterinaria, etc., etc.

REIS
CASA DE LABORS DE SENYORA «LA PROVIDENCIA». -- 2 CUCURULLA - 2

EL SIGLO
GRANS MAGAZEMS

DIES 2, 3, 4 i 5 DE JANER
GRANDIOSA EXPOSICIÓ
i venda en els locals
de la planta baixa
i part del primer pis

Els dies 4 i 5 de janer està obert l'establiment fins a les
DEU DE LA NIT

VARIADISSIMS ASSORTITS
• ÚLTIMES NOVETATS •

ESTALVI DE SALUT
RONYONS • FETGE • ESTOMAC • MELSA

AIGUA DE VILAJUIGA
LA MÉS RICA EN LITINA

Única insustituible pera preventir i curar

l'ARTRITISME i el MAL DE PEDRA

Prerlerida pels bons meigons, és la de major venda i la MÉS ECONOMICA EN SA CLASSE

DEMANS PER TOT ARREU

Agent depositari: JOSEP ESCUDER • Ballén, 98 i 97 - Telèfon 3347

Despatx General: Rambla de les Flors, 47 - Telèfon 3471

ANONIMA CLAUDIO DURAN

Construccions MONIER

Voleu construir? Voleu fer estudiar el millor sistema de construcció? Voleu coneixer quins són els materials que més vos convenen emplear; etc.? Escriviu a la Societat Anònima Claudi Duran «Construccions Monier». RONDA DE SANT PERE, 44, baixos

CONTRA LA TOS EXIT ADMIRABLE

Aixarop del Dr. Villegas

(A BASE DE BROMOFORMO I HEROINA)

Allivis a l'acte i curs tota classe d'efectes bronquials, els catarròs, els tísics

els asmàtics, els dispepsies i quants patologia bronquial, fadiga o expectoració

deuen usar-lo com a remei radical, segur i exclusiu.

DEMANIS EN FARMACIES

ESTÓMAGO

Curació del 98 per 200 de les enfermedades del estómago es intentos con el Elixir Estomacal de Saiz de Carlos. Lo receta los médicos de las cinco partes del mundo. Tonifica, ayuda a las digestiones, abre el apetito, quita el dolor y cura la

DISPEPSIA

Las acedias, vómitos, vértigo estomacal, indigestión, flatulencias, dilatación y úlcera del estómago, hipecoridria, nevrastenia gástrica, anemia y clorosis con dispepsia; suprime los cólicos, quita la diarrea y disentería, la fétidez de las deposiciones y es antiséptico. Vigoriza el estómago e intestinos, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre. Cura las diarreas de los niños en todas sus edades.

De venta en las principales farmacias del mundo y Scrano, 30, MADRID. Se remite folleto a quien lo pida.

Negoció Valors y Cupons

Filia de F. Mas Sarda, Rbla. Centre, 20.

Tusquets i C. S. en C. Borsa.

Valors i cupons. — Rambla del Centre, 9.

Negoció els cupons venciment primer de janer próxim.

Qui tingui tots

que prengui l'antiga i acreditada PAS-PA PECTORAL balsámica, expectorante, demulcent, calmant de la TOS.

Antiga preparació del Dr. Andreu. Fórmula publicada. Demanis a les farmacies

Banque Commerciale de Bâle
BASILEA (SUIÇA)

Fundada en 1863

AGENCIA A ZURICH

Capital-accions . . . Franes 30.000.000
Fondos de reserva . . . " 16.500.000

Quadre de l'aument gradual de les reserves de la Banque Commerciale de Bâle durant els deu darrers anys

	Capital	Reserves	Dividència
1903	20.000.000	2.250.000	4 1/2
1904	20.000.000	3.500.000	4 1/2
1905	20.000.000	4.350.000	4 1/2
1906	20.000.000	5.500.000	5 1/2
1907	20.000.000	6.000.000	6 1/2
1908	20.000.000	6.500.000	6 1/2
1909	20.000.000	8.000.000	6 1/2
1910	20.000.000	10.000.000	6 1/2
1911	20.000.000	10.500.000	7 1/2
1912	20.000.000	11.500.000	7 1/2

Al Dia

Balanc

Acaba l'any 1913, que ha sigut venturós per la causa de Catalunya, donant en aquests temps, un gran pas cap al seu ideal.

En les altres corporacions de l'Estat, en les Diputacions, en els Ajuntaments i en tota la vida social de Catalunya, la representació catalanista, que encara el sentiment i porta la voluntat de Catalunya, ha fet tasca ben profitosa: mitjans amb una mà van cultivar fruits de velles sembradures, re van sembrar amb l'altra les cultures del pervenir... Oïda!

En les Huites electorals de l'any, ha triomfat la causa de Catalunya; la gran manifestació de la Diada Regionalista, ha estès i afiançat la batalladora organització arreu de la nostra terra; la grandiosa manifestació per les Mancomunitats, l'accord de la majoria dels Ajuntaments a elles favorable, la constaça i patriotsme de les Diputacions provincials, la derrota del lerrouxisme, representen un gran pas en el camí de la nostra causa, la porta, del qual acaba d'obrir de bat a bat el Real Decret sobre Mancomunitats provincials, premia la decisió, a la fita, a l'esperit de Catalunya.

Bon any el de 1913 per a la Patria, bon any que promet un any millor.

I si l'ànima de Catalunya va triomfant el progress material no's queda pas cara. Hi ha treball: poser una creixent massa forta de treball i empresa que demanda molta serenitat i prudència. Grans empreses transformen la nostra terra; s'afançen les viles, creix la producció fabril, i el comerç, l'agricultura avança, el perever ens somriu. D'aquesta primera empenta no vindrà la gran obra: l'Exposició Universal i el plantejament de les Mancomunitats: Cultura, riquesa, creixement... Oïda!

Bon any pot ésser per a Catalunya el de 1914 i els que seguiran...

No tenim més que un enemic tenible: nosaltres mateixos. Si sabem vèncer les males passions que priven al català de ser el primer poble del món, vencrem de tots els enemics externs.

Peraixó, com a resum de l'any, experiència de l'any que s'acaba i d'altres que ja són pòs en el segleix infinit del temps, jo vos diré catalans: si gueu-ne cada dia més, signeu ben amants de Catalunya, de la seva llengua, del seu dret, de les seves costums, de la seva santa causa, del seu perever que no vol res més que patriotisme. Catalunya serà salva i tots més orgullosos d'ésser catalans que es tenen fills catalans.

I així se cumpliran els meus vols de que fugueu bon any nou i amb vosaltres Catalunya, la patria estimada.

POL.

El per què

Anem a explicar el per què de la actitud de la minoria regionalista respecte de la constitució del nou Ajuntament. Es una actitud tan posada en fàcil i que du tant en favor dels nostres amics, que no hem d'empar escusas ni subterfugis, a l'exposar-la, com si tractessin de defensar o de fer passar de frau una mala causa.

L'Ajuntament de Barcelona es compoix de cinquanta regidors i l'alcalde de R. O. Aquests senyors haurien de ser els administradors del Municipi, i els d'ells que arriben a reunir majoria absoluta en sòni, efectivament, els amos gairebé a mitges amb la burocàrquia de Ca la Ciutat i amb l'Opinió pública que es intermeten però en casos extrems, simóspica.

Pero aquests senyors constituirien un conjunt amorós, més encara, anàrquic, apte no més per a destruir o per a satisfacer concupiscències personals, però infítil per a moure's ordenadament i per administrar bé, amb la doble tasca fiscalitzadora i creadora, si no s'organitzess, si l'Ajuntament no's constituiria degudament en Comissions i ponencies. Ells venen a ser la primera matèria, però la forma se l'hán de donar a les primeres sessions que podrien anomenar constitutives.

Les Comissions i ponencies són els orgüens de treball de l'Ajuntament, els que especificuen les seves funcions, però és el Consistori en pè el que, en definitiva, aprova o rebutja la labor d'aquests orgüens.

Per aquell, quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Però quan dintre l'Ajuntament hi ha una majoria fort, que implica, per tant, el seu predomini en totes o en la majoria de les Comissions i ponencies, no pot danyarla la massa l'abandonar a les minories els llocs més estratègics del Municipi o de les Comissions—com són les presidències d'aquestes, les tinentancies d'alcaldia, etc.—, sobretot si aspira no més que a garantir la moralitat de l'administració municipal. Tinent majora al Consistori pot exercir en ditum terme la missió fiscalitzadora i pot acceptar, sense perill de pagar culpes d'altri, la responsabilitat quel serà majoria suposa davant de Barcelona.

Els lerrouxistes s'han trobat successives vegades en aquest cas. Malgrat lo qual, pretindrien de tota deferència envers els altres partits i, amb tot i ser majoria, excludieren els regidors de les altres fraccions de tots els llocs de més importància i els acaparan amb una impudència que no més es comprén en els qui a més d'imposar-se amb la força numèrica dels votos, volen suprimir, tot lo possible, testimonis i fiscalitzadors per la seva negativa labor.

Aconteixement artístic

"Parcival" al Liceu

Avui s'estrena a Barcelona, al mateix temps que als altres grans centres musicals europeus, la grandiosa obra de Ricard Wagner

Es al punt ja de que el "Parcival", secret del seu misteri, de que la darrera obra del Wagner, desfent-se de la reclusió a que l'obligà el manament del mestre, s'espanyeix pel mon, i torni la visita a les dues generacions que amb admiració li han rendit fins ara acatament en sa casa pairal.

"Parcival" acabat el terme que la llei imposa, serà en breu de domini, i com el Liceu, tots els grans teatres de d'Europa s'apropiaran del moment per a omplir les arques i atrair amb aquest cartell el capricho o el gust desenganyat de tanta obra inestable moderna, la amargantor de les quals fa gruar els ulls a le passat.

"Parcival" gaudeix l'hostatge de tots els escenaris d'àmplia boca, fitarà sa llança en cada vila o ciutat que's digui de gran tot, i l'herrada bagatge d'esplendor ancompanyant, cada castell de Klingsor i cada temple del Grial rivalitarà en aparèixer l'autent, i en presentar-se el més bel, el més atraient, i l'"arcival" anirà arreu per a que no hi hagi més secret de sa existència vestint-se ben seguit l'habill que li donquin en cada casa.

El personatge recata s'haurà llençat a l'aventura; per a ell s'obriran totes les portes, essent l'esperat per tothom, salvis i ignorant. Ell omplirà les converses de tots els circos i salons, les damiscles el rebràn amb sos millors traços i argenteries, i els senyors, a pit descobert i màngia funeralia. El jocserà serà un mes esplendorós per al "Parcival". Però és que ell els haurà parlat el seu llenguage?

Hensauq la temença que sentim pel candil fol que avui pren comiat de Bayreuth, la por de que en son llarg viatge no's malmeti l'ignorància, sense la qual perdria tot son valor. No és encara al carret l'el discuteixen critics, escriptors i sastres, després vindran els executants, i més tard... les multituds a fer-ne judicis tumultuaris!

Qui sab si en millor que "Parcival" hagüés conservat el reculliment i que allí en son temple, hagüés continuat rebent els creients?

"Parcival" no té marge popular accessible d'altres de les obres del Wagner, el seu ambolicisme entra en regions massa serenes i no pot sentirse entre l'agitació de la vida vulgar d'un poble on la lògica esdevé malmenada per "cinem" i l'atracció. "Parcival" no té marxes triomfals, himnes on se pugui lluir els plens, ni aries, ni ormances, ni un ballat que la massa coreogràfica pugui fer latir als profans; és tot element pur, música i poesia, transformada per reflexe, com síntesi moral de sa gran obra. Es el procés d'una acció civilitzadora, la determinant de la qual és la desetja del goig de les coses terrenes, per l'enlairament de tresors espirituals pels quals se va de dreu a la veritable gracia.

I Wagner n'ha fet d'aquesta obra el terme del seu romiatge, una mena d'Oratori, que resumeix l'humana culpa redimida per volúcio celestial a mans de l'ignorància.

Quan "Parcival" vivia en isolament al burc propi, sols li sabien els iniciats; allí acudien cada bienn amics i coneguts d'altres terres, que no demostraven estrenys per les concepcions i costums del personatge; quicun havia après l'ús i cons preparatòries i les audicions eren motius d'emoció que guardaven perduablement com màxima fruici poètica.

Era la satisfacció accomplida d'un vot el límit del qual tancava Bayreuth; ara, això s'haurà acabat; públics abigarrats assistiran a l'espectacle; els profans hauran vist "Parcival", i els altres l'hauran esmentit, i ben segueix que uns i altres s'hauran errat, inconscient de que aquells eran haurà esdevingut per propia culpa, per no haver desbrocat amb temps el camí de la percepció. Moltes empreses també a son torn hauran pensat haver suficientment atès "Parcival", llençant pessetes amb pintures, draps i cantants de nota, descarregat de poc p'si en el ne-gocis no hi troben recompensa, car l'exhibit depèndrà toca més de l'interpretació que se li dongui, que d'una veu o d'una presentació més o menys rica.

No sabem quin destí li cabrà al "Parcival", que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc. Per això voldriem a tos els públics apreciats, a tos els empresaris iniciats en aquesta tasca, i que cada orient no prenguis per foraster al prodigiós hoste que avui s'atanca a nosaltres, que conegussim sa fesonda i sos fets, que ell ens fas'os intím de debans d'encarar-nos-hi. Unic medi de guardar.

A favor d'aquest consell, publicarem en maig quan els festivals wagnerians, no tinguin de "Parcival", l'accés, l'estudi de l'obra, noticia dels personatges i comentari, poc en tots hoauran d'anar al liceu amb la lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Argument

L'accés es desenrola a Montsalvat, domini i castell dels cavallers del Grial. Un d'aquests cavallers, Gurnemanz, despara, entat, els guardians del lloc sagrat per a que allí esperin, com cada matí, la vinguda del rei qui amb el bany pous remeca son flagell.

Arriben els missatgers que'ls precedeixen, ans de l'hora habitual; per qual motiu Gurnemanz, a l'interrogar-los, sab que el Rei ha soferit més aquella nit que altres i busca alvi també més prompte a son mestar. Gurnemanz pensa que el sufriment del rei perva' d'ordre moral, car no'ls poden querir quantes herbes i pòcums li han proporcionat els seus amics. Kundri, dona salvatgina, misteriosa, de la qual no ha pogut ningú aclear la vida ni la procedència, porta també per al rei Amfortas un balsem de l'Arabia, que Gurnemanz li entrega a l'apareixor, conduit pels seus servidors. Amfortas, amb la queixa als llavis, espera el predilectat, el cast il·luminat que, segons revelació, és l'única que li ha de portar el posseigament, o que no troba, mentre s'ama a son se'millor la mort, per a obtenir la pau guicí fer via en direcció al bany que ha de minvar-li el dolor.

Gurnemanz no dubta: veu que'l mal de son señor perva d'algun maleït, que Klingsor, enemic del Grial, estableix en jardí encantat vorà els sagrats dominis dels cavallers i que exercic contra ells totes les seves arts de bruixeria; ell reté la llança sagrada que un dia arrabacà a Amfortas, i des de aquell dia pervenien la fablera i el decoratament del rei. A instances dels servidors explica Gurnemanz aquest fet i la història de Klingsor.

Quan el poder dels salvatges enemics de la veritat fe amenassaven son regnat, es presentaren un dia a Titrel, heros piados, els benaurats missatgers del Redemptor per a que los guardadors del calcer sagrat amb el qual

claror celestial ho invadeix tot; una llum divina apareix des de la cúpula en direcció al sagrat vas que's tenyeix de porpra. Amfortas en mistic èxtasi aixeca el Grial i el mou suauament en totes direccions, mentre la veu de Titrel se sent commoguda de placir diví, i els cantics de poés i cavallers ensalen la felicitat dels que's mantenen en benaurança de la fe.

Els cavallers prenen el p's de vida.

Amfortas, retornat de son extasi, baixa el cap i posa dolorosament la mà a la ferida, escapant-se-li un crit d'angoixa. Parcival, que ha vist porxeixi i com atontat la misteriosa escena, fa igual que Amfortas, dirigint-se la mà al cor per interna compassió. Gurnemanz li pregunta si ha comprès quelcom de lo que ha presenciat; i com el troba encara immobile, sots l'emoçió experimentada, el despedix del sagrat lloc per no creure'l gens iniciat.

El diabòlic Klingsor pressent la vinuda de Parcival arret per son castell encantat. Coneix la gracia quel' conforta i es prepara a fer-lo caure pel seu mal. Klingsor, que prevenia del camp pagà, volgué arribar-hi. Penitent impur, imponent per a dominar ses inclinacions, dirigeix ses mans al Grial, i Titrel Fen priva. Llavors Klingsor, despatx, empieix els favors que havia lograt amb son sacrifici en actes de tunest prestigi, valent-se de males arts; el desert on es

va beure en l'últim sopar, del goig beuelt que recullí sa sang divina quan estava en la creu, i de la llança que va produir-la. El Rei va portar aquestes miraculoses reliquies a un santuari i es convertí en son fidel custodi; cap bonic pescador podia arribar-hi; sols els homes purs que volen entrar a son servei, per instant travejan a sa porta atrets per la virtut del Sant Grial.

Klingsor, que prevenia del camp pagà, volgué arribar-hi. Penitent impur, imponent per a dominar ses inclinacions, dirigeix ses mans al Grial, i Titrel Fen priva. Llavors Klingsor, despatx, empieix els favors que havia lograt amb son sacrifici en actes de tunest prestigi, valent-se de males arts; el desert on es

va beure en l'últim sopar, del goig beuelt que recullí sa sang divina quan estava en la creu, i de la llança que va produir-la. El Rei va portar aquestes miraculoses reliquies a un santuari i es convertí en son fidel custodi; cap bonic pescador podia arribar-hi; sols els homes purs que volen entrar a son servei, per instant travejan a sa porta atrets per la virtut del Sant Grial.

Prop ja Parcival, Klingsor fa senyal als seus de quell' desconfiat l'il·luminat penetra en son reialme, imprudent i temerari; atiant-los per a que l'hèroe rebri el càstic que's proposa. Klingsor guaita des de son amagatall com surten a rebre' guardes i cavallers egoïsts en defensa de ses dones, i observa també com l'hèroe cast se salva de tots es-carmantllats bravament. A Klingsor li fa la pèrduda d'aquella gent; ja'n té prou amb el llac que Kundri i les dones preparen a son manament contra Parcival. Aquest guaita, sorprès, el jardí d'encantat, d'on a poc a poc van apaixentant hermoses notes quel' sol-lliciten.

Parcival, que acaba d'entrar a la sala de l'heroe cast, i que hi ha d'altres, i que hi ha d'altres, i que hi ha d'altres,

tava, el convertí en jardí voluptuós, en qual lloc niaven les dones més hermoses i manyanques per a fer caure en tentació als cavallers del Grial.

Titrel, ja vell, confia el poder a son fill Amfortas, qui arda damente, sense repre's, es llençà a combatre la maledïda plaga de l'encís que contra ella havia estesa Klingsor. Mes, ai'l que'l propi Amfortas havia d'essser un d'ells predesitats a sofrir-ne les malaures consequences! Un dia, prop del castell, l'hèroe cast fou arrebatat; una dona d'extraordinària bellesa va encantar-lo, caient ell als seus braços ubriac d'amor, mentre fliscava de ses mans la llança sagrada. Gurnemanz ajuda al rei, riuilitant per salvar-lo de les urpes de Klingsor, però no pogué evitar que aquest desaparegués amb la relativa sanitat, tots s'hi banyi el pelegrí.

Parcival sent gran dolor d'aquest relat, i es culpa d'aquests flagells per sa ceguera, per no haver comprès la seva santa missió i haver encara errat, mes de detura una veu. Es la de Kundri que'ls crida per son nom.

Això el deté, car evoca a sa memòria el nom de la seva mare, única qui així el distingí; s'acosta vers on hi ha sortit la veu i descobreix entre les flors de Kundri, recollada voluptuosament i canviada en la belesa més extraordinària que cap mortal hagi esguardat sobre la terra. Parcival no se sent com una compassió de que aquella dona siga com les seves companyes, car ella li parla de qui va donar-li vida, de com s'ha mare el criat allunyat dels demés homes per no perdre' les satisfaccions de son amor, i la dolorosa mort per l'anyoranza que experimenta a l'apartar-se'n per sempre.

Parcival, dominat de tristor, defalleix als peus de la que enganyosament el coneix a la falla. Kundri procura subservir aquell amor per un altre de pervers, i frega sos llavis impuls amb els optimisms de l'hèroe cast, ea qual es redreça de sopte, apenant-se el cor amb forca. Allí ell també ha sentit la ferida d'Amfortas; el crudel martiri del cavaller pescador, el percos clarament, com el pecat que'ls va fer caure. Va més lluny son esguard, i guaita la copa santa com una queixa del Redemptor oprimit per mans sacrefegues. Parcival cau de genolls, implorant misericòrdia al cel.

L'escena de seducció dura encara. Kundri, estranyada de la fortalesa de Parcival, el guaita amb admiració, apassionada, car ella també sofreix i voldria

commoguts els servidors per aquesta trista història, sopita el silenci l'arrabida de varis cavallers conduint a Parcival acusat d'haver ferit un cigne en

paratge sagrat. Tots els presents demanen son càstic per haver-se atrevit contra l'ignòcent animal, presagi de bons auguris. Se li pregunta son nom, i diu que n'ha tingut molts; no sap explicar d'on ve ni aon va; tensa mare i amb ella tota vida selvagina; els dolents el temen i inconscientment afavoris als bons. Mes no's dona compte de com ha arribat fins allí; sent haver ferit el cigne sagrat per ignorància, i fent a troços la balissa que li serví de medi, es redreça després contra Kundri, que'ls revela la mort de sa mare.

Aquests transports definits de gran sentiment, fan observar a Gurnemanz un ser propici a esdevenir sàpient, i l'indueix a la contemplació del Sant Miseri per a provar si és un dels tants iniciats en l'obra quells cavallers contemplen.

Al tornar el Rei del bany, Gurnemanz entra a Parcival per viarany estrany al santuari, i els guardians del lloc sagrat per a que allí esperin, com cada matí, la vinguda del rei qui amb el bany pous remeca son flagell.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

Parcival, que des de primer de janer se posa en camí; no és que tinguen gelosia de son espaldament; és que sentiriem que ell fos errant, que no pogués plantar casa en cada lloc, després, mes la cedra d'un diari és limitada i en aquest fi exclusiu se dediquen ses planes; fem prou recordant allò que deixarem escrit, i resumir de "Parcival" son.

han d'ocupar aquella càrrecs.

El senyor Matons, asombrat, s'exclama de què això és una enormitat.

El senyor Ferrer demana poder llegir l'esmena, a lo qual s'oposa durant llarga estona el senyor Nualart, però com aquell està en son dret, però la presidència no té altre remei que facilitar-li l'esmena.

El senyor Carreras reclama el reglament a que han d'ésser subjectats els nous empleats, i la presidència li ha de contestar... que no n'hi ha.

El senyor Matons censura al senyor Nualart que en la darrera sessió en que actuà de regidor, deixà el seu nom tan mal parat, patrocinant semblants mons-trositats.

Es tracta—diu—de crear una secció d'empleats, amb patent de cors, sense reglament de cap mena.

A les 11'30, uns radicals presenten una proposició demandant que's dongui el dictamen per suficientment discutit.

El senyor Carreras, usant d'un dret reglamentari, reclama alguns documents que pertanyen a l'assumpte.

El senyor Lladó s'oposa, i els radicais choregen a grans críts:—A votar!

El senyor Valls diu que ell i els seus amics estan disposats a sostener al senyor Carreras en son dret.

El president (Mir i Miró) al·lega que lo que demana el senyor Carreras—que és el reglament de mercats—no pertany a l'assumpte.

Parla el senyor Carreras i els radicais tornen a cridar, armançant un altre escàndol més que regular, que'l president no pot dominar en molta estona, malgrat els seus desesperats reptes de campana.

Restablent un xic el silenci, el senyor Valls i Pujals esmenta una R. O. de 1908, que precisament regula aquest servei.

Els radicais, tornen a interrompre a crits, oïrent el Consistori l'aspecte més desenratjador.

El senyor Matons protesta enèrgicamente dels atropells dels radicals.

El senyor Nualart surt a la defensa dels radicais i diu que els que ataquen el dictamen, apel·len a tonteries (sic).

El senyor Carreras manifesta que si no s'accedeix a la lectura dels documents que ha reclamat, formularà la protesta convenient als efectes oportuns.

Vergonyós!

El senyor Rius i Rius, fet una fura, dirigeix una excitació als radicals per a que no tolerin més discussió. (Magnific!)

El senyor Carreras demana la lectura de l'article 103 de la Llei Municipal.

Gran escandal dels radicals i del senyori.

El senyor Carreras.—Tant vos espanta la lectura de la llei?

El senyor Rius.—Això son tonteries... El senyor Valls recorda que el senyor Rius, ara tan impacient, estigué una pila de dies combatent el dictamen d'aigues.

Diu després que s'han discutit moltes esmenes i proposicions, però encara no s'ha discutit el dictamen. Es precisa que's discuteix normalment, en sa totalitat, i després per parts.

El senyor Lladó no s'entén de raons i vol que s'agi desseguida a la votació passant per sobre de tot.

El president manifesta que, sobre's desitzos del senyor Lladó hi hà el reglament.

El senyor Carreras fa llegir l'article 103 de la Llei Municipal, i amb arreglo a idem manifesta que, essent convocada la sessió per al dia 30, havent tocat les dotes de la nit, i essent, per lo tant, el SI, els acords que's prenguin serà'nuls, anunciant que formularà els oportuns recursos.

Es va a discutir la presa en consideració de la proposició del senyor Lladó, i al demanar-se votació nominal, el senyor Rius, a grans crits, tracta d'oposar-s a l'esmentada votació, sense poder seguir-ho.

Per 26 vots contra 2 s'accorda la presa en consideració.

Més vergonya

En aquest punt, essent la una, es presenta una proposició del senyor Nualart, demandant que la sessió s'allargui fins a les cinc.

Es en và que el senyor Ripoll faci present que havent-se acordat que la sessió durs fins a la una, havent passat alguns minuts de la una, la sessió hauria d'ésser acabada.

La majoria ho atropella tot i ho acorda.

El president (Mir), obra parcialment, negant-se a facilitar uns documents demanats, i qual obliga al senyor Valls i Pujals a presentar un vot de censura contra la presidència, per que atén més als seus compromisos polítics que a cumplir els devers de president.

El senyor Mir es defensa com pot i no hi ha necessitat de dir què vol ésseritat.

Segueix el debat, i segueixen els regionalistes, ajudats d'alguns esquerrans, fets esforços titànics i posant a prova sa resistència física per a atenuar en lo possible, ja que no per a impedir, les atrocitats que projecten els lerrouxistes i que patrocinen algunes fins ara anti-lerrouxistes.

El senyor Abadal fa llegir un article del reglament que diu que no poden estar presents a la discussió d'un dictamen de personal els regidors que estiguin emparentats amb dit personal.

I, en virtut d'això, surten dos regidors, els senyors Esteve Marata i Carratalà.

Els dictamens dels nous empleats d'inspectors d'abastaments és per fi aprovat, amb l'adicció de que en lloc de 16 seran 20, si bé amb menys sou. D'aquesta manera poden ésser acontentats més progressistes.

Edificant, molt edificant!

A les cinc els lerrouxistes i els seus aliats acorden allargar la sessió.

S'aproven dos o tres dictamens més, i a les 8'30 se suspén la sessió, essent reresa a les 9'30, presentant desseguida el senyor Soriano una nova proposició de prorrogada, que és també aprovada, a pesar de l'energica i amenaçant dels senyors Rosés i Montañola.

El senyor Juncal es planya amargament de l'acutiu dels regionalistes, prega al senyor Abadal que's posi d'acord amb els queues d'altres grups a fi de fer cessar tan boixorn espectacle. Deixi, i contrari, amenaça amb que la sessió durarà fins a les dotes de la nit.

El senyor Abadal replica que ja va parlar amb els queues de grupu i tots contraguerten el compromís solemne de no celebrar cap més sessió extraordinària. An aquest compromís solemne alguns hi han mancat d'una manera palesa, i an aquesta manca de paraula corresponen els regionalistes amb l'acutiu present, sobre tot tenint en compte que aquest actitud pot evitar a la ciutat una disbaixa de tres o quatre milions.

El senyor Juncal no creu que la xifra tingui l'importància que li dona el senyor Abadal.

El senyor Rosés.—I lo de les cambres frigorífiques?

El senyor Juncal.—Lo de les cambres frigorífiques no s'aprovava. Ho sé per part autoritzada. El senyor Leroux ha dit que quedaria per al bienni vinent.

Excedencies

Per medi d'una proposició urgent s'accorda declarar empleats excedents, amb dret de tornar a entrar, a l'ex-regidor senyor Coronas (Pere), al regidor cessionista senyor Condomines i a l'electede senyor Lasarte.

Aspirants a escrivents

Es posa a discussió el fallo del tribunal d'exàmens dels individus de brigades que fan d'escrivents i que seran declarats aspirants a escrivents.

El senyor Rosés presenta algunes esmenes que després de llargues discussions són rebutjades.

El senyor Juncal torna a queixar-se de l'obstrucció dels regionalistes, i pregunta a la presidència que hi posi terme... valent-se del reglament.

El senyor Abadal impugna el dictamen fent notar que'l tribunal ha presentat una llista de 236 propostes numerades, EN QUÀL PROPOSTA HI HA NOMS TATXATS, ALTRES ESCRITS AMB LLAPÍC, ALTRES AMB EL COGNOM SOL SENSE EL NOM, ALTRES AMB EL NÚMERO SOLÓ I EL NOM EN BLANC. I això es presenta com a falla d'un tribunal!

Ademés, el tribunal proposa una cosa molt diferent de lo que acorda l'Ajuntament.

El senyor Mir, amb intrincats i incomprensibles arguments, tracta de provar que la llista és... el colmo de la sinceritat. (sic).

El senyor Juncal torna a denunciar que el seu dret a votar hi votarà!

El senyor Valls diu que ell i els seus amics estan disposats a sostener al senyor Carreras en son dret.

El president (Mir i Miró) al·lega que lo que demana el senyor Carreras—que és el reglament de mercats—no pertany a l'assumpte.

Parla el senyor Carreras i els radicais tornen a cridar, armançant un altre escàndol més que regular, que'l president no pot dominar en molta estona, malgrat els seus desesperats reptes de campana.

Restablent un xic el silenci, el senyor Valls i Pujals esmenta una R. O. de 1908, que precisament regula aquest servei.

Els radicais tornen a interrompre a crits, oïrent el Consistori l'aspecte més desenratjador.

El senyor Matons protesta enèrgicamente dels atropells dels radicals.

El senyor Nualart surt a la defensa dels radicais i diu que els que ataquen el dictamen, apel·len a tonteries (sic).

El senyor Carreras manifesta que si no s'accedeix a la lectura dels documents que ha reclamat, formularà la protesta convenient als efectes oportuns.

Vergonyós!

El senyor Rius i Rius, fet una fura, dirigeix una excitació als radicals per a que no tolerin més discussió. (Magnific!)

El senyor Carreras demana la lectura de l'article 103 de la Llei Municipal.

Gran escandal dels radicals i del senyori.

El senyor Carreras.—Tant vos espanta la lectura de la llei?

El senyor Rius.—Això son tonteries... El senyor Valls recorda que el senyor Rius, ara tan impacient, estigué una pila de dies combatent el dictamen d'aigues.

Diu després que s'han discutit moltes esmenes i proposicions, però encara no s'ha discutit el dictamen. Es precisa que's discuteix normalment, en sa totalitat, i després per parts.

El senyor Lladó no s'entén de raons i vol que s'agi desseguida a la votació passant per sobre de tot.

El president manifesta que, sobre's desitzos del senyor Lladó hi hà el reglament.

El senyor Carreras fa llegir l'article 103 de la Llei Municipal, i amb arreglo a idem manifesta que, essent convocada la sessió per al dia 30, havent tocat les dotes de la nit, i essent, per lo tant, el SI, els acords que's prenguin serà'nuls, anunciant que formularà els oportuns recursos.

Es va a discutir la presa en consideració de la proposició del senyor Lladó, i al demanar-se votació nominal, el senyor Rius, a grans crits, tracta d'oposar-s a l'esmentada votació, sense poder seguir-ho.

Per 26 vots contra 2 s'accorda la presa en consideració.

Més vergonya

En aquest punt, essent la una, es presenta una proposició del senyor Nualart, demandant que la sessió s'allargui fins a les cinc.

Es en và que el senyor Ripoll faci present que havent-se acordat que la sessió durs fins a la una, havent passat alguns minuts de la una, la sessió hauria d'ésser acabada.

La majoria ho atropella tot i ho acorda.

El president (Mir), obra parcialment, negant-se a facilitar uns documents demanats, i qual obliga al senyor Valls i Pujals a presentar un vot de censura contra la presidència, per que atén més als seus compromisos polítics que a cumplir els devers de president.

El senyor Mir es defensa com pot i no hi ha necessitat de dir què vol ésseritat.

Segueix el debat, i segueixen els regionalistes, ajudats d'alguns esquerrans, fets esforços titànics i posant a prova sa resistència física per a atenuar en lo possible, ja que no per a impedir, les atrocitats que projecten els lerrouxistes i que patrocinen algunes fins ara anti-lerrouxistes.

El senyor Abadal fa llegir un article del reglament que diu que no poden estar presents a la discussió d'un dictamen de personal els regidors que estiguin emparentats amb dit personal.

I, en virtut d'això, surten dos regidors, els senyors Esteve Marata i Carratalà.

Els dictamens dels nous empleats d'inspectors d'abastaments és per fi aprovat, amb l'adicció de que en lloc de 16 seran 20, si bé amb menys sou. D'aquesta manera poden ésser acontentats més progressistes.

Edificant, molt edificant!

A les cinc els lerrouxistes i els seus aliats acorden allargar la sessió.

S'aproven dos o tres dictamens més, i a les 8'30 se suspén la sessió, essent reresa a les 9'30, presentant desseguida el senyor Soriano una nova proposició de prorrogada, que és també aprovada, a pesar de l'energica i amenaçant dels senyors Rosés i Montañola.

El senyor Juncal es planya amargament de l'acutiu dels regionalistes, prega al senyor Abadal que's posi d'acord amb els queues d'altres grups a fi de fer cessar tan boixorn espectacle. Deixi, i contrari, amenaça amb que la sessió durarà fins a les dotes de la nit.

El senyor Abadal replica que ja va parlar amb els queues de grupu i tots contraguerten el compromís solemne de no celebrar cap més sessió extraordinària. An aquest compromís solemne alguns hi han mancat d'una manera palesa, i an aquesta manca de paraula corresponen els regionalistes amb l'acutiu present, sobre tot tenint en compte que aquest actitud pot evitar a la ciutat una disbaixa de tres o quatre milions.

El senyor Juncal no creu que la xifra tingui l'importància que li dona el senyor Abadal.

El senyor Rosés.—I lo de les cambres frigorífiques?

El senyor Juncal.—Lo de les cambres frigorífiques no s'aprovava. Ho sé per part autoritzada. El senyor Leroux ha dit que quedaria per al bienni vinent.

Excedencies

Per medi d'una proposició urgent s'accorda declarar empleats excedents, amb dret de tornar a entrar, a l'ex-regidor senyor Coronas (Pere), al regidor cessionista senyor Condomines i a l'electede senyor Lasarte.

La primera part del programa, compost d'obres dels mestres Serra, S. Márquez, Gafabet, Lully, Goberna i Morera, foren deficitàriament interpretades per les tres seccions de l'Orfeó, mentre que el nou reglament dugué lloc a protestes per part de l'element patronal, per quel molu creu necessari continuar gestió prop del Govern la reforma de l'aplicació dels nous horaris.

La Cambra, que escolta complaudida al seu president, li otorgà un coral vot de gracies, i agradà felicitar a don Félix Suárez Inclán, per la seva tasca en l'organització dels ajuntaments de Catalunya.

Finalment, el president donà explicacions sobre el transita que segui en l'Institut de Reforms Socials, la reglamentació del R. D. de 24 d'agost, darrer, sobre la jornada màxima en l'indústria tèxtil. Digué que l'institut havia acabat el reglament i que desgraciadament no han tingut en compte totes les aspiracions manifestades pels industrials lo qual fa tèmer que malgrat els grans esforços i el gran cel que han demostrat la Cambra en aquest assumpte, la implantació del nou reglament dugu

Nunci ha brindat per la prosperitat dels Reis d'Espanya.
Després del banquet, acompanyat del general Huertas, va visitar les riqueses turístiques de la capital i entre elles el castell de la Alferia.

Els obrers de Riotinto

Huelva.—Amb el governador ha conegut telegràmicament el que de la guàrdia civil de Riotinto participant-li que els obrers han renunciat a formar part de la comissió arbitral que's reunirà a Madrid.

Alcalde de Manresa

Madrid, 31, 115 matinada. Ha sigut nomenat alcalde de Manresa Joan Maurici Fius.

Nevades

Comunicen de Pamplona que hi neva des de la dos dies. Els trens circulen amb gran retards. La sospèc del servei dels diligències, que temen desgracies a l'alta muntanya de Navarra, perquè els temporals de neu han sorprès a molts pastors.

Les línies telefòniques i telegràfiques han sofrit avaries, retrasant-se el servei. Han caigut, a causa del pès de la neu, alguns pins del Passeig de Tafonaix. D'Ossa i Miranda telegrafen que segueix nevant.

D'Ovió participen que cobreix els carrers i el camp una espessa cap de calamarca.

Al Puerto de Pajares hi ha caigut una gran nevada. S'ha suspès el pas dels trens de mercaderies. Els de viatgers circulen amb grans precaucions.

El Consell d'aquesta tarda

Madrid, 31, 10 mat. En el Consell de ministres que se celebrarà aquesta tarda se tractarà de les futures eleccions i d'algun indult amb què el Govern vol solemnizar l'entrada d'Any Nou.

Huelva

Huelva.—Comunicat al governador el que de la guàrdia civil de Riotinto que els miners han renunciat el seu dret de formar part de la Comissió arbitral que ha de reunir-se a Madrid.

Lo que diu en Data

Madrid, 31, 2 tarda. El senyor Dato, al rebre els periodistes a Governació, ha dit que regnava tranquil·litat a Alasusia (Granada), on el veïnat s'havia amotinat per qüestió de consums.

Ha anunciat que demà no's celebrarà després amb el Rei en atenció a la festivitat del dia.

El Consell que el Rei ha de presidir al Palau es celebrarà el divendres, a les onze hores.

En el Consell d'aquesta tarda ha assegurat el president que no's tractarà de la data de les eleccions perquè s'han d'examinar varis assumptes, i ultimatejunt algunes expedients amb motiu de ser fi d'any i no quedarà temps per altre cosa.

Deia el senyor Dato que avui el Rei li ha dit que ahir en la caceria varen passar un freat intensíssim.

L'alcalde de Vilafanca

Al facilitar a Governació la llista de alcaldes en les còpies es va incorrèr en algunes equivocacions.

Una d'elles es refereix a l'alcalde de Vilafanca del Penedès, que no és don Josep Cañas, sinó don Felip Mestres.

Les vacances escolars

Una comissió d'estudiants d'enginyers ha visitat al ministre de Foment per a sol·licitar que les vacances durin fins el dia 11 de gener en lloc de la data fixada del 7, tenint en compte que la que sol·liciten és la que regeix en tots les deixes escolars.

Un biplà

El capità de la guàrdia civil don Daniel Montero Martí ha visitat al ministre de Foment per a preguntar la concessió de una subvençió destinada als gastos de construcció d'un biplà de la seva invenció amb estalviadors automàtics.

El senyor Ugarte buscarà els meus de complaire al senyor Montero.

La Junta de Colonització

El ministre de Foment ha rebut la visita de una comissió de la Junta Central de Colonització i Repoblació interior per a comunicar-li que amb tot i fer prop de un any que el senyor Dávila va presentar la dimissió de president de la esmentada Junta, aquesta fa la hora que no s'ha proveit la vacant.

La «Gaceta»

Madrid, 31, 4'15 tarda.

La «Gaceta» publica: Decrets de Guerra ja comunicats, entre ells nomenant subsecretari del ministeri de la Guerra al general Martí Arufe.

Exempt del pagament de l'impost que grava els bens de les persones jurídiques als següents Montepies de Barcelona: Nostre Senyora de les Virtuts, El Puríssim Cor de Maria, La Humanitat Regeneradora i Santa Agnès.

Competència

El president del Consell ha somès a la firma del Rei un Decret resolent una competència entre el governador de Lleida i el jutge d'instrucció de la mateixa capital.

Se declara mal suscitada

La Mancomunitat
—El debat troba que s'admeteix a la Mancomunitat la facultat d'admetre i organitzar els serveis d'ensenyança, car la moda francesa de fer a l'Estat amar i senyor de l'ensenyança es fundíssim.

Precis es que's fomenten l'art a València, Còrdoba i Sevilla i la ciència i la indústria a Catalunya.

Censura la tendència de l'Universitat moderna i afegix:

Molt temem que al volgut Catalunya fer ús de les facultats que'l Decret de Mancomunitat li conferix no vulgué o no sapiga corregrir els més que l'Universitat moderna pateix.

La Mancomunitat reconeix que Catalunya pel decret de Mancomunitat és una armada de dos talis que pot també fer a qui la usi. Per a que això no succeixi lo primer que té d'haver-se a l'ànima de quins hagin d'implantar aquesta reforma, admesos de sincera voluntat, és un gran sentiment catòlic i un profund amor a la patria.

Els temporals

De San Sebastià.—El temporal minava en Mar, però segueix nevant copiosament. L'alcalde ha ordenat repartir un socors per a aliviar la situació dels pescadors.

D'Ossa

Ossa.—El temporal de neu va caure, però segueix nevant copiosament. L'alcalde ha ordenat repartir un socors per a aliviar la situació dels pescadors.

De Saragossa

Saragossa.—El temporal regnant s'ha generalitzat en tota la comarca.

De Bilbao

Bilbao.—Persisteix el temporal com fa anys ne's concilia aquí. Els camins estan intraversables. Les mides necessiten màquines explodidores per a que obrin pas als trans.

Aquesta nit la temperatura ha sigut de vuit graus悉 zero.

De Religioses

Una costum de d'introducció recentment recomenabla.

Amb aquest títol circulen profusament imes fulles volants amb el següent contingut que firma el piados i sabi Caputxí P. Ruperto de Manresa:

«Des de fa uns anys s'introduix en les famílies cristianes la costum de celebrar el canvi d'any menjant rams immediatament després de donades les dotze de mitja nit de l'últim de l'any.

Aquest costum és molt extesa a Alemanya sobre tot, pels protestants, i comtants coses que s'imiten i trasplanten de l'estrangeur sense considerar-ne ni el valor ni les consecuències, això, de essencialment respectables en països de imperfecció sencera cristiana, on no's viu de la veritat dels misteris divins, i sempre entre nosaltres, en un país catòlic i entre famílies catòliques, causa d'un mal greu que la fa reprovable en extrem.

Els passatres van tenir que traslladar-se en coixins fins a Monges, per a continuar el viatge per altra línia.

REIS-REIS-REIS

Els millors regals per als nous

Capelletes i ornamentació per a les mestisses en miniatura. Casullas, Capes, Albes, Solanes, Bonets, etc., per a noms de varietats edats

Calzes, Copons, Custodies, Incensers, Canadelles, etc., etc., de metall durat fi de gran resultat

Grandioses existències en Estatuetes de metall durat, varietat en Sants i tamany

Tots els pares deuen procurar una d'aquestes Estatuetes per a sos fills

Exposició d'un immens assortit d'altres articles i objectes per a regals i Reis

Visiteu El Arte Catòlico, Bisbe, 2

Mercat de París:

Aluminí	de 210'	a 350'	fcs. els 100 k.
Antimoní	de 95'	a 110'	• •
Cobre	de 167'	a 175'	• •
Estany	de 452' a 475'	• •	• •
Ferro colat	de 1'	•	•
Liuna	de 70'	a 139'	• •

Mercuri	de 7'50	a 10'00	• el kilo.
Nickel	de 3'25	a 7'25	•
Piata	de 98'	a 100'	• •
Platino	de 6.000	a 7.000	• •
Plost	de 53'25	a 70'	• 100 kilos.
Zenc	de 53'50	a 91'	• •

ULTIMA HORA

EDICIO DEL VESPÈ: 2.º TIRATGE

Sessió de l'Ajuntament

Junta general ordinaria que prevenen els Estatuts.

De la Societat Astronòmica se'n envenen les següents observacions sismògiques:

Dià 21. Cap a les 16 h. 34 m. en el pèndol N. S. apareixen els primers moviments d'un fort terratrèmol il·luminat; a les 16 h. 33 m. i acaba el moviment a les 16 h. 23 m. i acaba el terratrèmol a les 16 h. 25 m., essent l'amplitud màxima de les oscil·lacions de 1 mm., i el període oscil·latori de 20 segons. En el pèndol E. W. s'adverteixen moviments cap a les 16 h. 19 m., alcancant la fase màxima a les 16 h. 40 m.; acaba el moviment cap a les 16 h. 44 m., essent l'amplitud de 0'8 mm., i el període de 10 segons.

Ha durat 22 hores i s'han aprovat mitja dozena de dictamens.

Ha sigut molt comentada la pausada de l'alcalde de l'interminable sessió.

Persones autoritzades han dit.

L'alcalde no ha volgut pendre part a la sessió a fi de quedar en llibertat d'accio per a lo que després procederà respecte als accords presos.

Alguns interpretaven això en el sentit de que el senyor Sagnier s'hí mirarà molt abans de posar el «cumplicis» als suds acords.

A les 6 h. ha començat la sessió extraordinària.

No se sab quan acabarà.

Alguns es mostraven partidaris d'allargar-la fins demà a les 10 h. hora de prendre possessió l'Ajuntament nou.

Diputació

Comissió Mixta de Recrutament.—En sessió celebrada avui s'han despatxat els següents assumptes:

Declarar soldats amb excepció del servei en files a Ramón Viladomat i Ernest Guerri Deulofeu.

Ampliar els expedients de Josep Bernat i Daniel Poch Serra.

Tornar l'expedient de Josep Gallofré Font al Jutge instructor per a ampliació de l'informe.

Declarar exclusiu totalment del servei en files a Joan Pere Cros, Cristòfol Molina Gil, Josep Balaguer Salas i Jaume Boix Argemí.

Retemetre al jutge instructor del pàrtei en files a Jaume Basas Cardona i Ernest Guerri Deulofeu.

Ampliar els expedients de Josep Bernat i Daniel Poch Serra.

Declarar soldat a Llorenç Camps Puigredón.

Declarar exceptuat del servei en files a Carles Martínez Calls.

Informar al capità general que procedeix instruir expedient als minyons Alfred Fibla Miralles, Pere Humet Berenguer, Robert Tapia Revilla, Andreu Montoya Capdevila, Josep Martínez Ramón i Joan Varias Bou.

Retemetre a la Comissió Mixta de Catalunya el certificat de reconeixement d'Artur Llull Fedriani.

No haver lloc a exceptuar del servei en files a Bonaventura Castany Deumassajust.

Declarar soldat a Llorenç Camps Puigredón.

Declarar exceptuat del servei en files a Carles Martínez Calls.

Informar al capità general que procedeix instruir expedient als minyons Alfred Fibla Miralles, Pere Humet Berenguer, Robert Tapia Revilla, Andreu Montoya Capdevila, Josep Martínez Ramón i Joan Varias Bou.

Retemetre a la propia autoritat que procedeix a accedir a la petició de Ramón Ribalta Alsina sobre instrucció d'expedient.

Retemetre al ministeri de la Guerra informació de la situació del districte de Lleida.

Quedar enterada de la R. O. de desestimir

CODORNIU

AÑOH AMITIU.

ESTARÍT' S ESSER

Non Plus Ultra

Extra

Bolsa

Grand Crémant

Escumós

Avisos

1914

La Ilustración
Artística
El Salón de la Moda

Biblioteca Universal Ilustrada

Serie per a 1914

En aquesta serie se repartiran els CINQ

sous-llegüets:

LA AÑA - LA CASA SCHILLING, per

FRANCESC MAILLET, traducció directa de

Vaughn. Il·lustracions de Guillermo Gómez.

LA MUJER Y EL TRABAJO, obra escrita

en anglès per OLIVIA SCHUBERT, traducció

espanyola de Flora Vésette. Edició d'Illustrada.

ROBINSON CRUSOE, notable obra escrita

en anglès per DANIEL DE FOE, traducció

directa del català per Josep Bosch. Il·lustra-

ció per el distingit artista P. Kauffmann.

OBRES DE ENRIQUE REINE, versió es-

panyola per José Pablo Riesco. Edició d'Illustrada.

LA INTELIGENCIA DE LAS FLORES,

per MATILDE MATHILINI, versió espanyola

de José M. Esteban. Edició d'Illustrada.

Tot per 4 rals setmanals

Se reparteixen prospectes i secession en

les llibreries i confraries de subscriptió.

Polvos Depilatorios "LIBR" inofensivos per

a fer despar-

ceixar al pèl o el vell molar per depilació.

que produeixen una depilació ver-

itat permanent. Abans d'usar altres depi-

latorios, que's provin els POLVOS DEPI-

LATORIOS "LIBR" que s'usquen en

tots les bones perfumeries drogueris i

bazarats en el dipòsit. Són els principals.

MOBLES
Thonet Germans

Feliciten als seus clients

Any Nou

Prat, 40

Barcelona

EL

Thermogène

Cura en una noche Resfriados, Maínes de garganta, Neuralgias, Puncadas en los costados, Cólicos, Tórax, Lumbagos, Dolores, Gota, Clástica, etc.

De venta en BARCELONA: Pérez Martín y C. Dr. Andreu, Hijo de J. Vidal y Ribas, Vic, Ferre y C. J. Viladot, Vda. Alainz, Pic, Gedido, 47. Segur, Bola, Flores, s/n. A. Serra, Peláez, 9. P. Oliver, Hospital, 2 y demás principales farmacias. A gentes Generales, Cobian y C. Puertaferrisa, 16.

En otras ciudades: Madrid, Valencia, Zaragoza, Bilbao, Barcelona, etc.

En el extranjero: Inglaterra, Francia, Alemania, Italia, Suiza, Austria, Hungría, Rumanía, Grecia, Turquía, etc.

En América: México, Argentina, Brasil, Uruguay, Chile, Perú, Ecuador, Colombia, Venezuela, Panamá, Costa Rica, etc.

En Asia: Japón, Corea, China, India, Pakistán, Malasia, Indonesia, etc.

En Australia: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En Norteamérica: New York, Boston, Chicago, Detroit, Montreal, Toronto, Vancouver, etc.

En Sudáfrica: Durban, Cape Town, Johannesburg, Port Elizabeth, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En África: El Cairo, Alexandria, Tunis, Casablanca, etc.

En Oceanía: Sydney, Melbourne, Brisbane, Perth, Adelaida, Hobart, etc.

En